

Lovforslag nr. L 96. Fremsat den 27. november 2002 af Lene Jensen (S), Jan Petersen (S), Margrethe Vestager (RV) og Anders Samuelsen (RV)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om aktiv socialpolitik

(Konsekvensændringer som følge af arbejdsskadereformen m.v.)

§ 1

I lov nr. 80 af 8. marts 1978 om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., som senest ændret ved § 2 i lov nr. 488 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 ændres »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade« til: »lov om arbejdsskadesikring«.

2. I § 7, stk. 1, nr. 1 og 9, ændres »skadelidtes« til: »den skadede borgers«, og i § 7, stk. 1, nr. 4, i § 8 og to steder i § 9, stk. 2, ændres »skadelidte« til: »den skadede borger«.

3. § 7, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) frister for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af, at en anmeldt skade ikke er omfattet af loven.«

4. § 9, stk. 1, affattes således:

»§ 9. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter § 3 kan af den skadede borger, dennes efterladte, arbejdsgiveren og Forsvarskommandoens Forsikringsenhed indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. Arbejdsgiveren kan dog alene indbringe Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af, hvorvidt et anmeldt tilfælde er omfattet af loven, for Den Sociale Ankestyrelse.«

5. I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Ved Den Sociale Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9

samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.«

6. I § 10, stk. 2, ændres »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 44« til: »lov om arbejdsskadesikring § 40«, og »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 42« ændres til: »lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 38«.

7. § 11, stk. 1-5, affattes således:

»§ 11. Løbende rente efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968, forhøjes fra den 1. januar 2004 til 1.537,9 pct. af grundrenten pr. 1. april 1965. For kapitalerstatninger, der skal udbetales efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., og som fastsættes mere end 3 år efter ulykkestilfældet, anvendes lov om arbejdsskadesikring § 38, stk. 4.

Stk. 2. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 1. april 1978 og 31. december 1992 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 330,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen. Menerstatning forhøjes fra den 1. januar 2004 til 330,0 pct. af den ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 3. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 1. januar 1993 og 30. januar 1995 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 126,5 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

F. t. l. vedr. erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Stk. 4. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 31. januar 1995 og 31. december 2003 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 121,2 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Renter, løbende ydelser og mænerstatninger, jf. stk. 1-4, reguleres efter lov om arbejdsskadesikring § 38.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

§ 2

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring og der ikke i sagen er truffet en endelig afgørelse eller«.

2. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Arbejdsgivere for personer, der har været udsat for en arbejdsskade, skal samarbejde med kommunen om at fastholde den arbejdsska-

dede på virksomheden eller på arbejdsmarkedet i øvrigt.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 26. juni 2001, som senest ændret ved lov nr. 438 af 10. juni 2002, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 c indsættes:

»Arbejdsgiverens ansvar for ansatte med arbejdsskade

§ 8 d. Arbejdsgivere for personer, der har været udsat for en arbejdsskade, skal samarbejde med kommunen om at fastholde den arbejdsskadede på virksomheden eller på arbejdsmarkedet i øvrigt.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 25 fra folketingsåret 2001-02, 2. samling. Se Folketingstidende 2001-02, 2. samling, forhandlingerne side 525, 7415 og 7850, tillæg A side 518 og 523 og tillæg B side 1146.

Lovforslaget indeholder en række konsekvensændringer som følge af forslaget til lov om arbejdsskadesikring, hvorved der tilsigtes en reform på arbejdsskadeområdet. Samtidig indeholder lovforslaget en række præciseringer af anden lovgivning af betydning for samspillet med lov om arbejdsskadesikring.

Lovforslaget medfører en række ændringer i lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og i lov om aktiv socialpolitik.

For at fremme, at arbejdsskadede borgere hurtigst muligt kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, foreslås det i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og i lov om aktiv socialpolitik præciseret, at en arbejdsgiver har et medansvar for at hjælpe ansatte, der rammes af en arbejdsskade, med at komme tilbage i beskæftigelse igen enten i egen virksomhed eller i anden virksomhed.

Ved lovforslaget foreslås det endvidere, at forlængelsesreglen i sygedagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 4, præciseres således, at udbetalingen af dagpengene kan forlænges indtil det tidspunkt, hvor Arbejdsskadestyrelsen træffer en endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Efter gældende praksis standses sygedagpengene, når Arbejdsskadestyrelsen træffer en midlertidig afgørelse ved udløbet af den lovbestemte 2-års-frist.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl.

Merudgifterne til ydelser og administration indgår i konsekvensberegningerne i forslaget til lov om arbejdsskadesikring.

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

Ændringen indebærer, at udbetaling af dagpenge ikke kan ophøre, før der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

Det medfører merudgifter til sygedagpenge i ca. 700 sager årligt. Det antages, at de skadede borgere i gennemsnit vil modtage sygedagpenge i yderligere 13 uger. Dette skal også ses i lyset af, at sagsbehandlingstiden som led i arbejdsskadereformen vil blive nedsat.

Merudgiften er beregnet til 5 mio. kr. Merudgiften påhviler kommunerne, idet der er tale om sygedagpenge ud over 52 uger.

Der bliver tillige tale om en modgående besparelse i kontanthjælpen, idet de skadede borgere, der vil få udbetalt sygedagpenge efter forslaget, ikke samtidig vil være berettigede til kontanthjælp, som disse borgere i dag er henvist til, når udbetaling af sygedagpenge ophører.

Besparselsen i kontanthjælpen udgør 3,6 mio. kr. Besparelsen deles mellem staten og kommunerne.

Der vil således blive tale om en nettomerudgift på 1,4 mio. kr. for det offentlige som helhed.

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Se skema 1 nedenfor for et skøn over merudgifter (mio. kr. – PL 2002).

Lov om aktiv socialpolitik

Lovændringerne forventes ikke at medføre merudgifter til ydelser eller administration.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører ikke miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Forholdet til det frivillige foreningsliv

Forslaget har ingen konsekvenser for det frivillige foreningsliv.

Se skema 2 nedenfor for en vurdering af lovforslagets konsekvenser i hovedtræk (mio. kr. – (jf. tidl.) PL 2002)

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1*

Det foreslås at ændre terminologien i loven i overensstemmelse med forslag til lov om arbejdsskadesikring. Bestemmelsernes indhold bevares i øvrigt uændret.

Til nr. 2

Det foreslås at ændre terminologien i loven i overensstemmelse med forslag til lov om arbejdsskadesikring. Bestemmelsernes indhold bevares i øvrigt uændret.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvens af, at den selvstændige afgørelse om anerkendelse af anmeldte skader bortfalder ved forslag til lov om arbejdsskadesikring.

Til nr. 4

Bestemmelsen giver Forsvarskommandoens Forsikringsenhed fuld ankeadgang i disse sager. Forsvarskommandoens Forsikringsenhed varetager Forsvarsministeriets forpligtelser og interesser som selvforsikrer i disse sager.

Arbejdsgiveren, der efter loven er pågældende tjenestested, er ikke part i konkrete skadesager efter lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. Arbejdsgiveren er tillagt en særlig adgang til aktindsigt i de konkrete skadesager. Denne aktindsigt er begrænset til oplysninger, der alene vedrører tjenestestedets forhold, og svarer til offentlighedslovens regel om »egenaccess.« Det foreslås derfor, at særreglen i § 9, stk. 1, i lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl. ophæves.

Til nr. 5

Det foreslås at lade reglerne i kapitel 9 og §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finde anvendelse ved behandling af klagesager efter denne lov. På denne måde bevares de retsgarantier, der hidtil har været i lov om Den Sociale Ankestyrelse.

Til nr. 6

Ændringerne er en konsekvens af, at de nævnte bestemmelser er flyttet i forslag til lov om arbejdsskadesikring.

Til nr. 7

Bestemmelsen sikrer en regulering af erstatning til personer, der er eller bliver berettigede efter tidligere lovgivning. Bestemmelsen svarer til § 87 i forslaget til lov om arbejdsskadesikring.

*Til § 2**Til nr. 1*

Efter forlængelsesreglen i sygedagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 4, kan udbetaling af dagpenge fortsætte ud over den normale varighedsgrænse på 52 uger, når modtageren har anmeldt en arbejdsskade til Arbejdsskadestyrelsen og der dermed er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring.

Arbejdsskadestyrelsen skal efter forslaget til lov om arbejdsskadesikring inden 1 år efter, at arbejdsskaden er anmeldt, træffe afgørelse i sagen om erstatning for tab af erhvervsevne.

Det er imidlertid ikke altid muligt for Arbejdsskadestyrelsen at træffe en endelig afgørelse om erhvervsevnetabets størrelse inden for 1-års-fristen. Dette kan medføre, at der ved udløbet af fristen træffes en midlertidig og formel afgørelse – en såkaldt 0-afgørelse – der går ud på, at den arbejdsskadede borger på dette tidspunkt ikke opfylder betingelserne for at modtage erstatning for tab af erhvervsevne. Denne midlertidige afgørelse vil efter Den Sociale Ankestyrelses praksis indebære, at udbetalingen af dagpenge ophører, og den skadede borger er herefter henvist til økonomisk hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det har med bestemmelsen i sygedagpengelovens § 22, stk. 1, nr. 4, ikke været hensigten, at forlængelse af dagpengene kun kan ske indtil det tidspunkt, hvor Arbejdsskadestyrelsen træffer en midlertidig afgørelse af hensyn til overholdelse af 1-års-fristen. Med forslaget præciseres det derfor, at udbetalingen af dagpengene kan forlænges indtil det tidspunkt, hvor Arbejdsskadestyrelsen træffer en endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

Til nr. 2

For at fremme, at arbejdsskadede borgere hurtigt kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, foreslås det i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel præciseret, at en arbejdsgiver har et medansvar for at hjælpe

ansatte, der rammes af en arbejdsskade, med at komme tilbage i beskæftigelse igen enten i egen virksomhed eller i anden virksomhed.

Til § 3

Til nr. 1

For at fremme, at arbejdsskadede borgere hurtigst muligt kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, foreslås det i lov om aktiv socialpolitik præciseret, at en ar-

bejdsgiver har et medansvar for at hjælpe ansatte, der rammes af en arbejdsskade, med at komme tilbage i beskæftigelse igen enten i egen virksomhed eller i anden virksomhed.

Til § 4

Det foreslås, at ændringerne af lovene træder i kraft den 1. januar 2004 samtidig med lov om arbejdsskadesikring.

Skema 1

Skønnede merudgifter (mio. kr. – PL 2002)

	Kommunerne	Staten	Det offentlige i alt
Merudgifter til sygedagpenge	5,0	0	5,0
Mindreudgifter til kontanthjælp	1,8	1,8	3,6
I alt	3,2	- 1,8	1,4

Skema 2

Lovforslagets konsekvenser i hovedtræk (mio. kr. – PL 2002)

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	1,4
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende formulering

Gældende formulering

§ 7. I sager efter loven anvendes reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade tilsvarende for så vidt angår:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden,
- 2) betaling af lægeattester m.v.,
- 3) de midler, sikringsstyrelsen kan anvende for at få sagen oplyst,
- 4) sikringsstyrelsens ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden,
- 5) frister for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af, om ulykkestilfælde, kortvarige skadelige påvirkninger eller sygdomme på fortegnelsen over erhvervsygdomme er omfattet af loven,
- 6) fastsættelse, kapitalisering, regulering og udbetaling af lovens ydelser,
- 7) fastsættelse af årsløn, jf. dog § 8,
- 8) regres mod skadevolderen,
- 9) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav.

Lovforslaget

1. I § 7 ændres »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade« til: »lov om arbejdsskadesikring«.

2. I § 7, stk. 1, nr. 1 og 9, ændres »skadelidtes« til: »den skadede borgers«, og i § 7, stk. 1, nr. 4, i § 8 og to steder i § 9, stk. 2, ændres »skadelidte« til: »den skadede borger«.

3. § 7, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) frister for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af, at en anmeldt skade ikke er omfattet af loven.«

Gældende formulering

§ 9. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter § 3 kan af skadelidte, dennes efterladte og arbejdsgiveren indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. Arbejdsgiveren kan dog alene indbringe Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om, hvorvidt et anmeldt tilfælde er omfattet af loven, for Ankestyrelsen. Arbejdsgiverens aktindsigt er begrænset til oplysninger, der alene vedrører tjenestestedets forhold.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. For skadelidte eller efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger. Opholder skadelidte eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

§ 10 - - -

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968. Loven finder dog fortsat anvendelse på ulykkestilfælde og sygdomme, der er indtruffet, henholdsvis påvist, før den 1. april 1978. § 7, nr. 6, jf. lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 44, træder dog i stedet for §§ 26, 29 og 33 i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. Endvidere træder § 11, jf. lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 42, i stedet for §§ 32 og 32 A i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Lovforslaget

4. § 9, stk. 1, affattes således:

»§ 9. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter § 3 kan af den skadede borger, dennes efterladte, arbejdsgiveren og Forsvarskommandoens Forsikringsenhed indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. Arbejdsgiveren kan dog alene indbringe Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af, hvorvidt et anmeldt tilfælde er omfattet af loven, for Den Sociale Ankestyrelse.«

5. I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Ved Den Sociale Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.«

6. I § 10, stk. 2, ændres »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 44« til: »lov om arbejdsskadesikring § 40«, og »lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 42« ændres til: »lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 38«.

Gældende formulering

§ 11. Løbende renter, der skal udbetales efter den hidtil gældende lov, forhøjes fra den 1. april 1978 til 466 pct. af den rente, der svarer til grundlønnen. Renterne reguleres efter arbejdsskadeforsikringslovens § 38, stk. 2. For kapitalerstatninger, der skal udbetales efter den hidtil gældende lov, og som fastsættes mere end 3 år efter ulykkestilfældet, anvendes arbejdsskadeforsikringslovens § 38, stk. 4.

Stk. 2. Dør en tilskadekommen, der modtager en rente, beregnes og reguleres erstatningen til de efterladte på grundlag af en årsløn, der svarer til det rentebeløb, som er fastsat efter stk. 1.

Stk. 3. Rentemodtagere, der er fyldt 75 år, kan forlange, at renten, efter at denne er nedsat efter den hidtil gældende lovs § 21, stk. 4, eller § 22, stk. 6, omsættes til et kapitalbeløb.

Stk. 4. Fristen, inden for hvilken den i stk. 3 nævnte omsætning af rente til kapital kan ske, fastsættes af chefen for Sikringsstyrelsen, der ligeledes fastsætter regler for omsætning af rente til efterladte.

Stk. 5. Den aldersgrænse, der er nævnt i stk. 3, nedsættes fra den 1. april 1979 til 70 år og fra den 1. april 1980 til den 1. i måneden efter, at den pågældende er fyldt 67 år.

§ 2

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

- 1) det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne, således at dagpengeperioden forlænges i op til 2 gange 13 uger,
- 3) den sikrede er under eller venter på lægebehandling, som må antages inden for en kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden,

Lovforslaget

7. § 11, stk. 1-5, affattes således:

»§ 11. Løbende rente efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968, forhøjes fra den 1. januar 2004 til 1.537,9 pct. af grundrenten pr. 1. april 1965. For kapitalerstatninger, der skal udbetales efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl., og som fastsættes mere end 3 år efter ulykkestilfældet, anvendes lov om arbejdsskadesikring § 38, stk. 4.

Stk. 2. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 1. april 1978 og 31. december 1992 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 330,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen. Ménerstatning forhøjes fra den 1. januar 2004 til 330,0 pct. af den ydelse, der svarer til grundbeløbet.

Stk. 3. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 1. januar 1993 og 30. januar 1995 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 126,5 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Løbende ydelse for skader indtruffet mellem 31. januar 1995 og 31. december 2003 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 121,2 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Renter, løbende ydelser og ménerstatninger, jf. stk. 1-4, reguleres efter lov om arbejdsskadesikring § 38.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

Gældende formulering

- 4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller
- 5) der er påbegyndt en sag om førtidspension, eller
- 6) særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

Lovforslaget

1. § 22, stk. 1, nr. 4, affattes således:
- »4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring og der ikke i sagen er truffet en endelig afgørelse eller«.

Til Lovforslag nr. L 95 og L 96. Skriftlig fremsættelse (27. november 2002)

Lene Jensen (S):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsskadesikring.

(Lovforslag nr. L 95).

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om aktiv socialpolitik. (Konsekvensændringer som følge af arbejdsskadereformen m.v.).

(Lovforslag nr. L 96).

Arbejdslivet er under hastig forandring. Det betyder nye udfordringer både for den enkelte medarbejder og for arbejdsmarkedets parter. Arbejdsmiljøspørgsmål er rykket op ad dagsordenen i takt med, at tidligere tiders synder viser sig som dårligt helbred hos alt for mange mennesker: nedslidningsskader, svejselunger og andre dårligdomme. Selv om forebyggelse af arbejdsulykker og andre arbejdsskader op gennem 1990'erne blev taget langt mere alvorligt end før, er der alligevel hver evig eneste dag alt, alt for mange, der betaler med deres helbred, fordi de passer deres arbejde. Hvert år registreres langt over 50.000 tilfælde, hvor mennesker rammes af en arbejdsulykke eller bliver syge af at gå på arbejde, og tallet er langt større, fordi ikke alle ulykker eller sygdomme anmeldes.

Det er helt uantageligt, at så mange bliver syge af at gå på arbejde, og det skal der laves om på.

For på trods af ændringerne i arbejdslivet har loven om arbejdsskadesikring ikke ændret sig meget – en enkelt forbedring i 1996 om anerkendelse af pludselige løfteskader er det blevet til, og effekten af denne ændring blev ikke nær så stor, som vi troede.

Den lov, der skal sikre dem, der kommer til skade, bygger altså på begreber og sædvaner, der hører fortiden til, f.eks. at der skal være tale om

et »kraftbetonet« arbejde, der medfører »ekstraordinær belastning«. Der må endvidere ikke være tale om »forventelighed«.

Netop disse begreber har givet sig udslag i en række besynderligheder, hvor helt oplagte arbejdsskader ikke kan anerkendes, selv om enhver kan sige sig selv, at selvfølgelig skal pædagogen have erstatning, hvis et knæk i ryggen som følge af en voldsom hændelse med et barn giver vedkommende en alvorlig skade, og selvfølgelig skal rengøringsassistenten have erstatning, hvis det job, hun har passet hver eneste dag i 30 år, har ført til, at hun er så nedslidt, at hun bare ikke kan mere.

Før regeringsskiftet i 2001 sendte SR-regeringen et helt nyt forslag til arbejdsskadelov til høring. Efter valget fremsatte Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre lovforslaget. Her blev reformen mødt med pæne ord og løfter om handling. Alligevel vendte både regeringen og dens parlamentariske grundlag tommelfingeren mod den røde knap, da der skulle tages stilling.

Nu har beskæftigelsesministeren indkaldt til forhandling. Grundlaget er det arbejde, som arbejdsmarkedets parter har foretaget gennem de seneste måneder. Det har kun handlet om arbejdsulykker – de mange skader som følge af årelang belastning er ikke med. Og selv med denne amputerede indgangsvinkel har man ikke kunnet opnå enighed.

Det siger noget om, at en ny arbejdsskadelov er et politisk ansvar. Derfor genfremsætter vi vores lovforslag.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres forslag til en arbejdsskadereform vil grundlæggende ændre tingenes tilstand til det bedre. Selve arbejdsskadebegrebet skal forenkles og bredes ud og bringes mere i tråd med, hvad almindelige mennesker forstår ved en arbejdsskade. Det vil betyde, at langt flere skader anerkendes, uanset

om der er tale om ulykker eller erhvervssygdomme. Det vil betyde kortere sagsbehandlingstider, fordi det bliver lettere at vurdere, om den enkelte har ret til erstatning eller ej. Og det vil også betyde bedre forhold for en række grupper, der i dag er uden for systemet, bl.a. selvstændige og medhjælpende ægtefæller, ligesom en række andre ting ændres til det bedre.

En sådan reform koster penge – mange penge, i størrelsesordenen 733 mio. kr. Men vi har ikke råd til at lade være.

Faktisk er det ikke så svært: Arbejdsskader og erhvervssygdomme er skader eller sygdomme,

der opstår som følge af arbejdet. Sådan er det ikke i dag, og resultatet er, at tusinder af mennesker ikke alene betaler med deres liv og førlighed for at bidrage til samfundet ved at gå på arbejde hver eneste dag, men også udsættes for mistænkeliggørelse og ventetider på måneder og år for at få deres ret, hvad de alligevel ikke altid får. Derfor opfordrer forslagsstillerne til, at Folketingets velvillige flertal sætter handling bag de pæne ord.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, og anbefaler dem til Tingets velvillige behandling.